

זוכרים אחרת

מידי שנה אנו עדים להסתה תקשורתית המנסה להציג מצג שווא כביכול החרדים מזלזלים בקדושי השואה, צה"ל ופעולות איבה, בהבאת צילומי חרדים שאינם עומדים דום בצפירה. ולכן מתווספת האמירה החבויה, עם הגיע יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל כביכול: הם לא שלחו את בניהם לצבא ולכן גם לא אכפת להם מדם חילוני שנשפך.

אנחנו קוראים: די להסתה!

אנו החרדים מכבדים את החללים לא פחות מכל אחד אחר. אנשי זק"א ימסרו את נפשם להביא לקבר ישראל כל נפטר, ואחרים יהיו מוכנים להיעצר על מנת שקברם לא יחולל. אנו מכבדים את הנופלים בדברים שיביאו תועלת אמיתית להשקפתנו: מתן צדקה, סיוע לזולת, לימוד משניות, אמירת תהילים וקדיש לזכרם. עמידת הדום למשך שתי הדקות לדעתנו אינה תורמת למאום, היא אקט טכני חיצוני ואינו מכבד אף נפטר.

אנו לא צריכים 120 שניות בשנה, מידי שבת בבית הכנסת אנו אומרים את תפילת "אב הרחמים" לזכר הקדושים, מתפללים בהזדמנויות שונות 'אבינו מלכנו נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך' ונוצרים את זכרם תדיר.

ההיסטוריה שלנו ארוכה מ-65 שנה, וכוללת ארועים קשים רבים. אנו זוכרים גם את כל אלה שלא זכו לעלות, ונהרגו לאורך כל ההיסטוריה רוויית הדם שלנו. צורות הזיכרון לא שונו במשך הדורות, והיהדות תמיד זכרה את אחיה ובניה שנעקדו על קידוש השם באמירת תהילים ומתן צדקה. לא נמיר את הזיכרון היהודי בדקת הדומיה!

**חילוני יקר, כאשר הנך רואה חרדי שאינו עומד בצפירה,
דע לך: הוא מכבד לא פחות ממך, אבל בדרך אחרת.**

דוסים*

רוצים לדעת עוד?
נסו עכשיו לדוסים:
www.dossim.com

התמקדו במאחד ולא במפלג

בעקבות פניית דוסיים יצא מנכ"ל ארגון אלמגור מאיר אינדור, מטעם משפחות השכולים בפעולות טרור, בקריאה נרגשת לתקשורת לקראת יום הזכרון:

ביום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות טרור הי"ד, מצפות המשפחות השכולות ויקיריהן להזדהות הציבור עם כאבם-כאבנו, ולהיווכח שאכן המדינה בכללותה מתייחדת עם הקדושים, ומזדהה עם כאבם העמוק ועם השכול הצורב. זו לכאורה תפקידה של תקשורת ממלכתית ורצינית לפחות ביום שכזה! להקדיש את שידוריה להזדהות ולהתייחדות עם האבל הלאומי.

לא כן נעשה במקומנו, לצערנו הרב. מנהג עשו להם כלי התקשורת, להתעסק - באובססיביות, 'בצייד חרדים' שאינן עומדים בצפירה, תוך הסתה חריפה לעברם ביום שאמור להיות סובלני ומאחד.

לא אכנס כאן לפרטי הדיווחים הללו, האם אכן הצילומים בזמן הנכון, או מוגזמים, ומדוע מתמקדים בחרדים ולא בשאר אזרחים שמבלים בעת הצפירה. זה לא העניין שלנו כעת. אנו מבקשים למחות נגד העובדה שביום עצוב שבו רבבות אזרחים - בעצם המדינה כולה, אבלים על מות יקיריהן, עסוקים כלי התקשורת במנותק מרחשי הציבור, בזריית מלח על הפצעים, זהו סבב הסתה נוסף והפעם על גבם של המשפחות השכולות!! תוקפים מגזר שלם שכביכול לא אכפת לו מהם, ולצבות להם את הלב השבור בלאו הכי! לצערנו רבות המשפחות החרדיות השכולות. כאבן הוא כאב כולם, הטרור הרג חפים מפשע ולא הבדיל בין מגזרים יהודים, ערבים, חרדים, חילונים, כיפות סרוגות, כיפות שקופות.

אין זו התנהגות של סולידריות, של השתתפות בכאב, של הזדהות בשכול, של התייחדות עם הנופלים.

למען המשפחות השכולות, למען הכאב הלאומי, ולמען אחדות המדינה - במיוחד ובמיוחד ביום רגיש וקשה זה, התמקדו במאחד ולא במפלג. הרבו אהבה ולא שנאה.

מאיר אינדור

מנכ"ל אלמגור ארגון נפגעי טרור